

ירדנה ארזי בארבע פוזות

אני יודעת שיום אחד אחדל להיות יפה, וזה מפחיד אותי!

שנהיה חברות טובות וששום דבר לא יקלקל לנו. היום אני חושבת שזה היה טיפשי. אז לא הייתי מודעת לכוח שלי, לא היתה לי הערכה עצמית, לא החוקתי מעצמי ככלל. אני לא זוכרת על מה חשבתי אז, אני זוכרת איך הרגשתי. הרגשתי חלשה, לא הרגשתי שיש לנוכחות שלי ערך. ידעתי רק שאהבים לצלם אותי, ולכן הקפדתי על הצורה החיצונית שלי.

הצורה החיצונית שלך חשובה לך מאד?

היום פחות. היום התעייפתי ואין לי סבלנות. כל ההתעסקות הזו בהופעה החיצונית משעממת אותי נורא. בעצם, זה תמיד שיעמם אותי. אני לא מהילדות שישבו שעות ליד המראה. אבל ברגע שהבנתי שהצורה החיצונית שלי מושכת תשומת לב והיא חשובה, שמרתי עליה. זה הפך אצלי להרגל מותנה.

מאפרות הטלוויזיה מספרות עליך שתעזוב לאפר אותך, את מסוגלת לשבת שלוש שעות מול שולחן-האיפור ולהפקיר את פנייך בידי המאפרת.

נכון, זה חלק מהעבודה שלי. אני מאוד ממושמעת בעבודה, לא לוקחת שום דבר חפץ, וגם איפור לא עושה חפץ. אף פעם אני לא אבוא להתאפר רבע שעה לפני ההופעה. אני אבוא שעה קודם, ואקריש לזה את מלוא תשומת הלב.

אני לא עושה שום דבר חפץ. גם קניית אני לא עושה חפץ, זה חלק ממרכיב כללי של האופי שלי. אני יודעת שאנשים אוהבים להיתפס לנקודות דת האלה אצלי, כי זה סנסציוני. אבל בסך-הכל זה לא סנסציוני. אני רוצה להיראות במיטבי, ואני עובדת קשה בשביל זה.

זה נכון שאם נרמזה לך שהשיער שלך לא מסודר — לא תצאי לרחוב?

כן, זה אצלי הרגל. אני לא חושבת על זה, זה נובע מהאישיות שלי. לא מספיק לי. תאמיני לי, זה לא קל. זו טרגדיה. אני תמיד זקוקה ליעד ועוד.

כשגרת בנאות-אפקה והייתי רואה את עקב רות-הבית עם התניוקות שלהן, הייתי אומרת לעצמי: למה לי אין ראש כזה, למה זה לא עושה אותי מאושרת, למה אני לא רוצה להיות עקרת-בית כמוהן ולטייל עם התניוק שלי בשכונה ולהיות מבוססת עד הגג? מה לעשות — אני רוצה כנראה את הירח, הגג לא מספיק לי.

פעם נפגשנו ברחוב בינינו והיינו צריכות ללכת למקום מסוים. את ביקשת שנלך ברוב הזו ולא בדינג'ורף.

אני אף פעם לא הולכת בדינג'ורף, זה לא מפני שנראית לא טוב ביום ההוא. אני תמיד הולכת בקהילי, אני לא יודעת מה לעשות כשפונים אליי. אם אני לא נחמדה — שונאים אותי. אם אני נחמדה — מטפסים עליי.

אני לא מסתדרת עם זה. עד היום לא למדת להסתדר עם זה. אולי זה התחיל כשהייתי ילדה קטנה ואנשים היו מסתכלים עליי כי הייתי יפה

אין דבר שהוא לא מעורב בו. זה התחיל מזה שהיה איכפת לו ממני, וזה התגלגל כמו כדור-שגל. כיום הוא מעורב בכל שלב של העבודה, אם זה בכחירת שירים וטקסטים, בכחירת-תלבושות והפקת התקליטים שלי.

הוא משקיע מכססו בהפקת תקי ליוטייד?

מכספי. אנחנו זוג נשוי, לא תראי, אני לא אוהבת לצבוע את הרכבים בוורוד, אני אוהבת להגיד את האמת: הכסף הוא של שנינו, ואנחנו מחליטים ביחד מה לעשות איתו.

הוא, בעצם, הכניס אותך לתלם מסוים. קודם נרמזה היה שאין לך ביוון.

זה נכון. קודם הייתי עסוקה כל הומו, אבל שום דבר ממשי לא קרה לקריירה שלי. העובדה שנבחרתי כזמרת-השנה זה לא קרה במיקרה, זה לא היה מזל — זה היה תוצאה של עבודה קשה, של הקלטות וחריש לעומק וברצינות. של הרבה זמן והרבה כסף. ועובדה שזה קרה רק עכשיו. עד שפגשתי את נתן, יריתי לכל הכיוונים, לא התמקדתי במטרה מסוימת. בעלי וגברי מזור טילטלו אותי טלטלה עזה ומיקרו אותי. מאוד איכפת להם ממני.

היית מבוהלת?

אני שועל ותיק, מבוהלת ממה? מזה שמשקיעים בד כליכר הרבה

זה נכון, אבל אולי אני לא מתייחסת לזה ברצינות כרי להגן על עצמי.

גם לביקורת אני מתייחסת באותה הצורה. אני מניחה שאני פשוט שומרת על עצמי, שומרת על שפיות-דעתי. תארי לעצמך שאמין בכל מה שאומרים עליי? הרי אומרים שאני יפה ואומרים שאני נהדרת להם. הם אומרים טוב או אומרים — את מקשיבה רק לעצמך.

זהו, כך אני מגינה על עצמי.

את רוצה להגיד שהזוהר וההצי לחה לא בילבלו אותך, אפילו לא קצת?

אף פעם לא.

יש אנשים שזה עולה להם לראש.

תראי, את הבעייתיות את מביאה איתך מהבית.

הבן-אדם סוחב את הבעיות שלו לכל מצב. את לא חייבת בהכרח לאבד את צלם-האנוש שלך, אם את מצליחה. אני מכירה אנשים מאוד מפורסמים, שמצליחים להחזיק בקריירות לאורך שנים, וזה לא עלה להם לראש.

מי, למשל?

יהורם גאון, חווה אלכרשטיין, שושנה רמארי.

הם לא באוויר, הם לא חיים את ההצלחה שלהם.

„כשאלכס גילעדי טילפן וביקש ממני להנחות את האידוויזון, התפללתי לאלוהים שיקח ממני קללה זו. עברו עליי שלושה חודשים של גיהנום וידדו לי עשר שנים מהחיים. רק כשנדלקו האורות, הפכתי לנמרה והצלתי אח דני פאר בבלק-אאוט“

ואולי לא תוכלי להחזיר?

מעניין שעשיתי, כשאת מרבת איתי, את מעלה בי את המחשבה הזו לראשונה. קודם ככלל לא חשבתי על זה. נתן וגברי הם כאילו חלק ממני, כולנו מצליחים ביחד וכולנו נכשלים ביחד.

בואי נחזור קצת אל העבר.

העבר, העבר. למה אי-אפשר להניח לעבר? כליכר הרבה אנשים מעורבים בעבר שלי, ולא תמיד נוה לי כעת לדבר עליהם. נסח לא לעיתון. למה לפגוע באנשים?

נדבר על שלישיות, שוקולד?

מגטז'ה-מסטיק. היית שלוש בנות, את היית המטארה. איך הסתדרת ביניכן?

לא הייתה קינאה, ומי אומר שהייתי הסטאר?

למה להעמיד פנים?

אני לא מעמידה פנים, אני רוצה שיהיה ברור שאת אמרת שהייתי הסטאר, לא אני. ממני לא תשמעי דבר כזה אף פעם.

תראי, זה היה קשה, באמת, ויכול להיות שמפני שלא רציתי לבלוט, כדי שלא לפגוע ברותי ובלאה, עשיתי טעויות. תמיד ניסיתי לטשטש את זה, רציתי רק שיהיה לי נעים מכחינה חברתית. הקאריירה לא עניינה אותי, רציתי שהחברות שלי תאהבנה אותי, ומאוד הפריע לי כשרצו אותי לבר, כשהיו מומינים אותי לפסטיבלים כסולנית, זה הגיע למצב כזה שלא רציתי שרותי ולא תדענה, כי לא רציתי שתכעסנה עליי. רציתי שהן תאהבנה אותי,

הם אנשים שעובדים קשה והם יודעים שלכל דבר יש מחיר. הם מציאתיים.

אני לא מאמינה שאפשר להחזיק מעמד עם שייגענות. ברנע שאתה מאמין שאתה הכי-גדול, אתה מאבד קשר עם המציאות. הולך לאיבוד וזו התחלת הסוף.

את עושה רושם של אדם שביר, ובכל זאת החזקת מעמד 15 שנים. מה דוחף אותך?

יש בי הרבה ניגודים ויש לי בעיות. בגלל זה אני ממש סובלת מהניגודים. מצד אחד אני בן-אדם עצל, ומצד שני אני בן-אדם שיש לו חלומות, ואני בן-אדם שרוצה להצליח. אבל כדי להצליח אני זקוקה לעזרה, אני לא מסוגלת לדחוף את עצמי. אני לא יוזמת, אני זקוקה לעזרה מאסיבית באיגון.

זה לא שאין לי רעיונות. יש לי רעיונות, אבל אני לא מסוגלת ליישם אותם, ולכן אני מעסיקה הרבה מאוד אנשים. יש משרד-הפקות שמטפל בענייני, יש לי גברי מזור, שהוא המנהל האישי שלי, ויש לי נתן, הבעל שלי, שעובד עם גברי. והו. הרבה אנשים עובדים סביבי.

בעלך הפסיד לעבוד במיקצונו.

הוא עובד קצת רק בשבילך?

לא. מה פיתאום? לנתן יש משרד להנדסה אורחית. הוא מהנדסת-חברה במקצועו. הוא יוצא מהבית ב-7 וחצי בבוקר וחוזר ב-8-9.

מתי יש לו זמן לעבוד איתך?

הוא באמת נקרע, ובגלל זה הוא עובד יותר.

במה מתבטאת המעורבות שלו בעבודה שלך?

כתפני הרחבות של נתן תומר, מי שהיה חברה לחיים והפך בשנה האחרונה לבעלה החוקי. נתן, היא אומרת לא פעם ולא פעמיים במהלך שיחתנו. הוא הכה הדוחף שמאחוריי. אם כי גם לירדנה וגם לי ברור, שאלמלא היה לה מה שיש לה, שום בולדוזר לא היה מצליח להזיז אותה יותר מקילומטר אחד.

מסלול הריצה שלה ארוך הרבה יותר מאשר קילומטר אחד. היא רצה כיום למרחקים ארוכים. אחרי שינתה לחלוטין את סיגנון שירתה, ותפסה כיוון ברור.

מי שמכיר את ירדנה מקרוב יודע עד כמה הופעתה החיצונית חשובה לה. היא אומרת שבשנים האחרונות היא מקדישה לעניין זה פחות זמן מבעבר. בתחילה הקאריירה שלה נבנתה על הופעתה החיצונית. אחר-כך היתה עסוקה במשך שנים בהתנצלויות על המראה המוצלח שלה ובנסיונות להוכיח שחוף מיפוי יש בה עוד משהו.

דומה שהיא הצליחה להוכיח זאת. ירדנה ארזי היא אשה מקסימה, פתוחה, חמה, ידידותית. היא חיה בצניעות, אותה לא תראו במסיבות של הפתיחות והסיגירות. רק במסיבה של חברים.

יש לה חוג ידידים מצומצם. שהיא קשורה אליו מאוד. עד היום היא שומרת על קשר הדוק עם רותי ולא. בשבוע שעבר נפגשו לפגישת מחזור. לאה היא בחודשי הריון מתקדמים. לרותי כבר יש ילד ועוד אחד בדרך — ולירדנה יש חלומות להרחיב את המישפחה. שלושתן התבגרו, שלושתן בנו חיי-מישפחה מאושרים. ירדנה מרגישה כיום אדם שלם — גם נישואין מוצלחים. גם קאריירה. יחד עם זאת, היא תמיד נשארת עם הספק, מכיוון שהיא אדם ספקני מטיבעה, אינה מסתפקת במה שיש. רוצה יותר, שואלת שאלות ונוטה לדיכאונות כאשר הדברים לא ברורים ולא נהירים לה.

היא עשתה דרך ארוכה מאז שוקולד מנטה מסטיק. היום היא משדרת דברים ברורים, הן בחייה הפרטיים והן בעבודה שהיא עושה. אחרי כל המאמצים שהשקיעה, אחרי כל מה שעברה, מגיע לה להיות זמרת-השנה. מגיע לה לקטוף את פירות עבודתה.

יחד עם זה, היא עומדת איתן בשתי רגליה על האדמה. יודעת טוב מאוד שבמיקצוע שלה היום היא למעלה, מחר תהיה למטה. איך היא תתנהג אם חלילה יסתובב הגלגל?

ירדנה מאמינה בעין הרע, ולכן מוטב אולי לא לדבר על הנושא הזה — רק להקיש בעץ. לנוע בחמסה ולהאמין שהכל יכול לקרות בחיים.

את כבר 15 שנים במיקצועו, זמן ארוך לכל הדיעות. במשך השנים היית תמיד מפורסמת, אך דומה שרק בשנה האחרונה הגעת למעמד של כוכב המחיש.

את זה את אומרת. אני לא מרגישה כמו כוכב. אני לא לוקחת את עצמי כליכר ברצינות. מיכתבי-המעריצים והיחס אליי יכלו אולי לשגע אותי, אבל תאמיני לי — זה נכנס לי באוזן אחת ויוצא מהשנייה.

אבל אדם במיקצועך חולם להגיע למצב שבו יהיה נערץ.